

8. Boykotten sætter ikke spredt ind, men ganske pludseligt; alle forberedelser må straks træffes med dette for øje. Der udsendes forordninger til SA og SS, så at de fra boykottens begyndelse kan være udkommanderet for at advare befolkningen mod at gå ind i jødiske forretninger. Boykottens start skal bekendtgøres ved plakater, gennem pressen og ved flyveblade m.v. Boykotten begynder på én gang lørdag den 1. april præcis kl. 10 om formiddagen. Den skal fortsættes, til en forordning fra partiledelsen byder at hæve den.

9. Aktionskomiteerne organiserer straks titusindvis af masse møder helt ud til den mindste landsby, hvor man kræver indført, at jøder kun må være beskæftiget i de enkelte fag i forhold til den del, de udgør af det tyske folketal. For at gøre aktionen mere effektiv skal kravet i første omgang indskrænkes til: a) frekventering af de tyske mellemskoler og de høje læreanstalter b) lægegerningen c) sagførerprofessionen.

10. Aktionskomiteerne har endvidere til opgave at påse, at enhver tysker, der på nogen måde er i kontakt med udlandet, benytter sin kontakt til i breve, telegrammer og telefonsamtaler at få fastslået, at det er sandt, at der hersker ro og orden i Tyskland, at det tyske folks inderligste ønske er at passe sit arbejde i fred og at leve i fred med omverdenen, og at det kun fører kampen mod den jødiske rædselskampagne som en ren modværgeforanstaltning.

11. Aktionskomiteerne er ansvarlige for, at hele kampen afvikles i fuldkommen ro med upåklagelig disciplin. Krum ikke et hår på nogen jødes hoved! Vi vil få bugt med denne kam-

pagne udelukkende ved de anførte forholdsreglers vægt og konsekvens. Det er mere end nogen sinde nødvendigt, at hele partiet som én mand i blind lydighed følger førerne.

Nationalsocialister, I har præsteret det mirakel i ét eneste angreb at løbe Novemberstaten (: nazisternes betegnelse for Weimarrepublikken) over ende. I vil løse denne næste opgave på samme måde. Den internationale verdensjødedom skal vide: Den nationale revolutions regering hænger ikke i et lufttomt rum, den repræsenterer det arbejdende tyske folk. Enhver, som angriber den, angriber Tyskland! Enhver, der bagtaler den, bagtaler nationen!. Enhver, der bekæmper den, har erklæret 65 millioner krig! Vi er færdige med de marxistiske agitatorer i Tyskland; de skal ikke tvinge os i knæ, selv om de nu fra udlandet fortsætter deres folkeforbryderiske forræderier. Nationalsocialister! På lørdag, når klokken slår 10, vil jødedommen erfare, hvem den har udæsket til kamp.

TEKST 28

En tysk skolepiges syn på jøderne

Gennem en systematisk opdragelse af unge i racespørgsmålet forsøgte nazisterne at gøre racehadet til en del af den tyske kultur. De tyske skoler blev oversvømmet af antisemitisk undervisningsmateriale og pseudovidenskabeligt oplysningslitteratur om racespørgsmålet. Følgende beskrivelse blev i januar 1935 bragt i ugebladet Der Stürmer, som blev udgivet af nazisten Julius Streicher. Indlægget er skrevet af skolepigen Erna Listing.

Kære Stürmer!

Gauleiter Streicher har fortalt os en masse om jøderne, så vi hader dem allesammen. I skolen har vi skrevet en stil om emnet: "Jøderne er vores ulykke". Jeg beder Dem venligst trykke min stil i Deres blad.

Jøderne er vores ulykke.

Desværre er der endnu den dag i dag mange, der siger: "Jøder er også skabt af Vorherre. Derfor skal man også respektere dem". Men vi svarer: "Skadedyr er også dyr, men dem udrydder vi nu alligevel".

Jøden er en bastard. Han har arvet noget fra arierne, asiaterne, negrene og mongolerne. Hos en bastard er det de dårlige sider, der dominerer. Det eneste gode ved jøden er hans hvide farve. På Sydhavsøerne har man følgende ord-sprog: "Den hvide kommer fra Gud, og den sorte kommer fra Gud. Men blandingen kommer fra Fanden". Jesus sagde engang til dem: "Jeres fader er ikke Gud, men Satan!" Jøderne har en ond lovebog, der hedder Talmud. I os ser jøderne kun dyr, og de behandler os derefter. De narrer vore penge og vore ejendele fra os med list. Allerede ved Karl af Frankens hof var det jøderne, der regerede. Derfor blev romerretten indført. Men den passede ikke på tyske bønder; det var heller ikke en lov for romerske agerdyrkere, men en lov for jødiske handlende. Jøderne havde bestemt også skylden for mordet på Karl af Franken.

Her i Gelsenkirchen har jøden Grüneburg solgt fordærvet kød til os. Det må han gerne efter sin egen lovebog. Jøderne har fået folk til at gøre oprør, og de har hidset dem op til krig. Rusland har de ført ud i elendighed. Her i Tyskland gav de penge til det kommunistiske parti, og de betalte folk for at få dem til at myrde andre. Vi stod ved

afgrundens rand. Men så kom Adolf Hitler, og nu er jøderne rejst udenlands, hvor de hidser andre nationer op imod os. Men vi tager ingen notits af dem, vi følger vores fører. Vi køber heller ikke hos jøder, for hver pfennig, vi giver dem, er med til at slå en af vore egne pårørende ihjel.

Heil Hitler!

TEKST 29 Rigsborgerloven

På partidagene i Nürnberg i 1935 vedtog partiet enstemmigt ved akklamation de såkaldte Nürnberglove. Nürnberglovene bestod af flere love. En af disse var Rigsborgerloven. Lovene blev senere enstemmigt vedtaget i rigsdagen.

Rigsdagen har enstemmigt vedtaget følgende lov, som hermed bekendtgøres:

1. Statsborger er enhver, som nyder godt af Det tyske Riges beskyttende fællesskab, og som af samme grund er særligt forpligtet over for dette.

2. Indfødsret erhverves efter forskrifterne i loven om statsborgerskab og indfødsret.

2.1. Rigsborger er kun den statsborger af tysk eller artsbeslægtet blod, som ved sin adfærd beviser, at han er indstillet på og egnet til trofast at tjene det tyske folk og rige.

2.2. Rigsborgerretten erhverves ved tildeling af rigsborgerbrevet.

3. Rigsborgeren er den eneste, der besidder fulde politiske rettigheder i henhold til lovene.

3.1. Indenrigsministeren udsteder i god forståelse med Førerens stedfortræder de rets- og forvaltningsforskrifter, som er påkrævede til lovens gennemførelse og supplering.

TEKST 30

Lov til beskyttelse af det tyske blod og ære

En anden af de såkaldte Nürnberglove, var loven til beskyttelse af det tyske blod og ære. Med denne lov indskrænkede man jødernes muligheder for eksempelvis at indgå ægteskab med ikke-jøder.

Gennemtrængt af erkendelsen af, at det tyske blods renhed er en forudsætning for det tyske folks videre beståen, og besjælet af en urokelig vilje til at sikre den tyske nation for al fremtid har rigsdagen enstemmigt vedtaget følgende lov, som hermed bekendtgøres.

§1. Indgåelse af ægteskab mellem jøder og statsborgere af tysk eller artsbeslægtet blod er forbudt. Ægteskaber, som er indgået på trods heraf, er ugyldige, også dersom de for at omgå denne lov er indgået i udlandet.

Søgsmål for ugyldighed kan udelukkende rejses af den offentlige anklager.

§2. Kønslig omgang uden for ægteskab mellem jøder og statsborgere af tysk eller artsbeslægtet blod er forbudt.

§3. Jøder må ikke i deres husholdning beskæftige kvindelige statsborgere af tysk eller artsbeslægtet blod under 45 år.

§4. Det er forbudt jøder at hejse rigs- og nationalflaget (: hagekorsflaget) og at bære rigets farver (: dvs sort, hvid, rød). Det er derimod tilladt dem at vise de jødiske farver. Udøvelse af denne ret står under statens beskyttelse.

§5. Den, der overtræder forbudet i §1, straffes med tugthus.

Den mand, som overtræder forbudet i §2, straffes med fængsel eller tugthus.

Den, der overtræder bestemmelserne i § 3 eller 4, straffes med fængsel i indtil ét år og bøde eller med en af disse straffe.

§6. Indenrigsministeren udsteder i forståelse med Førerens stedfortræder og justitsministeren de rets- og forvaltningsforskrifter, som er påkrævede til lovens gennemførelse og supplerung.

§7. Loven træder i kraft dagen efter offentliggørelsen, §3 dog først den 1. januar 1936.

TEKST 31

Hvad skal jøden med et klaver?

En væsentlig skærpelse af nazisternes jødepolitik fandt sted ved krystalnatten 9-10. november 1938, hvor det skønnes at 2.000 jødiske forretninger blev ødelagt, cirka 200 synagoger nedbrændt og 91 jøder slået ihjel. Goebbels iscenesatte det som det tyske folks spontane hævnakt efter en jøde havde dræbt en tysk diplomat i Paris. I følgende tekst erindrer Günther Dahl, hvordan han som dreng oplevede krystalnatten i Berlin. Teksten er fra det tyske ugeblad Stern 10. november 1988.

Jeg var 15 år dengang og gik i 4. klasse på Friedrich-Wilhelm gymnasiet. Min far var dameskrædder. Hans systue og vores lejlighed lå i Nürnberger Strasse – et par minutter fra Kurfürstendamm.

Den 9. november 1938 var en onsdag. Natten til torsdag hørte vi udstillingsvinduer splintres i nabolaget. Min mor var bange, sneg sig uden at tænde lys ind i dagligstuen og skubbede gardinet til side. "Gode Gud, de stakkels Wollfson ovre på den anden side har da aldrig gjort nogen fortræd", hviskede hun.

HOLOCAUST

Tekster til kapitel 13

TEKST 51

Görings ordre til Heydrich 31. juli 1941

På opfordring fra Hitler om at tilstræbe en effektiv løsning på jødeproblemet sendte den nazistiske indenrigsminister Göring ordre til chefen for sikkerhedspolitiet Heydrich om at løse jødespørgsmålet.

Som supplement til den opgave, der allerede blev overdraget Dem ved reskript af 24. januar 1939, at finde frem til den gunstigst mulige løsning på jødespørgsmålet i form af en udvandring eller evakuering i overensstemmelse med tidsforholdene, pålægger jeg Dem herved at træffe alle nødvendige forberedelser af organisatorisk, saglig og materiel karakter til en helhedsløsning på jødespørgsmålet i det tyske indflydelsesområde i Europa.

Såfremt andre centralinstansers kompetenceområder berøres heraf, skal disse delagtiggøres.

Jeg pålægger Dem endvidere i løbet af kort tid at forelægge mig en helhedsskitse over de indledende organisatoriske, saglige og materielle forholdsregler, der må tages for at gennemføre den tilstræbte endelige løsning på jødespørgsmålet.

TEKST 52

Wannsee-protokollen

På en konference i Wannsee i Berlin den 20. januar 1942 mellem embedsmænd fra forskellige ministerier og SS-folk blev planen for den endelige løsning af jødeproblemet udformet.

Chefen for sikkerhedspolitiet og SD, SS-Obergruppenführer Heydrich, fortalte indledningsvis, at han af rigsmarskallen var blevet beskikket til befuldmægtiget for forberedelsen af den endelige løsning på det europæiske jødespørgsmål, og påpegede, at man havde indkaldt til dette møde for at nå til klarhed i principielle spørgsmål. Rigsmarskallens ønske om at få tilsendt et udkast om, hvad der organisatorisk, sagligt og materielt krævedes med henblik på den endelige løsning af det europæiske jødespørgsmål, gjorde det påkrævet, at samtlige centrale instanser, der direkte berørtes af disse spørgsmål, i forvejen mødtes for at drøfte en koordinering af de enkelte instansers indsats.

Det afgørende ord under udarbejdelsen af den endelige løsning på jødespørgsmålet ligger uden hensyntagen til geografiske grænser hos Reichsführer-SS og chef for det tyske politi (chefen for sikkerhedspolitiet og SD) (...)

I stedet for emigration er der nu, med Førerens indhentede billigelse, som en

anden mulighed for en løsning trådt evakuering af jøderne til Østeuropa.

Disse aktioner bør dog udelukkende betragtes som en slags reserve-muligheder, men man høster dog allerede ved dem de praktiske erfaringer, som er af så stor betydning med henblik på den forestående endelige løsning af jødespørgsmålet (...)

Under passende ledelse skal jøderne, efterhånden som den endelige løsning gennemføres, på formålstjenlig måde sættes ind i arbejdet i øst. I store arbejdskolonner, med mænd og kvinder hver for sig, skal de arbejdsdygtige jøder, under stadig beskæftigelse med vejbygning, føres til disse områder. En stor del af dem vil utvivlsomt udgå ved naturligt frafald.

De, som eventuelt er blevet tilbage, må, da det uden tvivl drejer sig om den mest modstandsdygtige del, behandles i overensstemmelse hermed, da de, som repræsenterende en naturlig elite, ved frigivelse måtte betragtes som en kimmel til en ny jødisk opbygning (jfr. historiske erfaringer).

Under den rent praktiske gennemførelse af den endelige løsning fin-kæmmes Europa fra vest mod øst (...)

TEKST 53

Franz Suchomel om jødeudryddelsen

Den følgende beretning stammer fra Claude Lanzmann's film Shoah. I filmen interviewes en række personer, der medvirkede i Holocaust. I den følgende tekst beskriver SS-officeren Franz Suchomel sin rolle i koncentrationslejren Treblinka i Polen.

Er De parat?

Ja.

Kan vi ...

Vi kan begynde.

Hvordan går det med hjertet? Er alt i orden?

Åh, ja – det går godt med hjertet for tiden. Hvis jeg får smerter skal jeg nok sige til, så bliver vi nødt til at afbryde.

Ja, selvfølgelig. Men Deres helbred sådan i almindelighed

Åh, vejret i dag er helt godt for mig. Højtryk det er godt for mig.

De ser i hvert fald ud til at være i fin form. Godt. Lad os tale om Treblinka.

Ja, så gerne.

Ja, det vil være bedst hvis De kunne beskrive Treblinka for os. Hvordan så Treblinka ud da De kom dertil? Så vidt jeg ved kom De til Treblinka i august? Den 20. Eller den 24. august?

Den 18.

Den 18?

Jeg kan ikke sige det helt nøjagtigt. Omkring den 20. august ... Jeg kom sammen med syv af mine kammerater.

Fra Berlin?

Fra Berlin.

Fra Lublin?

Fra Berlin til Warszawa, fra Warszawa til Lublin, fra Lublin tilbage til Warszawa og fra Warszawa til Treblinka. Ja. Og hvordan var så Treblinka på det tidspunkt?

På det tidspunkt kørte Treblinka på fuld kraft

På fuld kraft?

Fuld kraft. Det skete ... Vi var i færd med at tømme Warszawas ghetto. På to dage kom der omkring tre tog, altid med tre, fire, fem tusind personer, de var allesammen fra Warszawa. Men samtidig kom der også tog fra Kielce og andre steder. Der kom altså tre tog, og eftersom Stalingrad-offensiven var på sit højeste så lod man jøde-